

Izhaja
v ponedeljek
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda Štev. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravnništvo:
Celje
Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.
Objava po tarifu.
Telefon Int. štev. 65.

Jubilej nastanka Velike Rumunije.

Te dni slavijo v Rumuniji kar tri jubileje: desetletnico nastanka sedanje Velike Rumunije, ujedinjenja in popolnega osvobodjenja rumunskega naroda, petdesetletnico osvoboditve bivše stare Rumunije izpod (sicer samo nominalne) turške oblasti in sedemdesetletnico združenja Vlaške in Moldave v staro Rumunijo.

Rumunski narod sicer tudi ob času največje turške moči na Balkanu ni popolnoma zgubil svoje samostojnosti kot je to zadelo ostale balkanske narode. Četudi niso imeli v Moldavi in Vlaški veliko knezov, ki bi Turke tako strahovali kakor moldavski knez Štefan Veliki v 15. stoletju, so vendar Visoki porti plačevali le gotov letni davek, dočim je pa zopet Turška s svoje strani jamčila za nedotakljivost Vlaške in Moldave. Slabše je bilo, ko je v 18. stoletju začela razpadati turška sila in ste začeli voditi Rusija kakor Avstrija neprestane vojne proti Turčiji. Takrat ste obe kneževini, Moldava kakor Vlaška, mnogo trpeli, ker so se bile na njenem ozemlju neštete bitke in ker so bili ali posamezni deli ali pa cela dežela zdaj v turških, zdaj avstrijskih in zdaj v ruskih rokah. Konečno so bili sicer Turki premagani in vrženi konečno preko Donave na sedanji bulgarski teritorij. Toda zmagovalca sta si vzela vsak svoj del: Avstrijci celi Erdelj in Bukovino, Rusi celo Besarabijo do Donave. Po l. 1812 je trajalo zopet staro stanje vse do krimske vojne: Moldava in Vlaška sta bili zopet kneževini pod turškim protektoratom.

L. 1856 ste pa bili v pariškem miru stavljeni obe kneževini pod protektorat vesil in že l. 1857 se je pričelo gibanje za ujedinjenje Vlaške in Moldave v enotno državo. V glavnima mestoma, v Bukarešti in Jašiu ste se sestali narodni skupščini, ki ste zahtevali ujedinjenje obeh kneževin pod vladno kneza iz kake evropske dinastije. Pariška konferenca l. 1858 se je sicer, osobito na avstrijsko inicijativo, trudila, da to ujedinjenje prepreči, ali začetkom l. 1859, tik pred avstrijsko-francosko vojno v Italiji, ste izvolili

obe kneževini za kneza domačega velika Aleksandra Cuso. S tem je bila ustvarjena osebna unija in ustvarjen prvi korak za kasnejše popolno ujedinjenje. Ta dogodek je letos Rumunija že 24. januarja proslavila. Aleksander Cusa je stopil na prestol kot Aleksander Joan I. On je l. 1861 tudi upravno združil obe kneževini in proglasil Bukarešto za glavno mesto nove države Rumunije. L. 1865 pa so se zarotili proti njemu oficirji in l. 1866 je bil potom narodnega glasovanja izvoljen za rumunskega kneza princ Carol Hohenzollern - Sigmaringen, kateri je nastopil vladno maja l. 1866.

Ko je leta 1877 izbruhnila rusko-turška vojna, je proglasila kneževina svojo popolno neodvisnost in knez Carol je bil 10. maja istega leta kronan za kralja. On je bil dober vladar. Pod njim je bila urejena ustava, uravnotežen državni proračun, reorganizirana armada, zgrajene mnoge železnice. Država je uživala mir do leta 1912, ko je stopila na stran takratne Srbije

in dobila v posest južno Dobrudžo. Tako je Rumunija l. 1913 obsegala 137 tisoč kvadr. kilometrov in je štela 7 in pol milijona prebivalcev.

V svetovni vojni je ostala Rumunija najprej nevtralna. Nemški in antantni vpliv sta se borila za nadmoč. Še le po smrti kralja Carola oktobra leta 1914 je zmagala počasi antanti prijazna orijentacija in še le l. 1916 je posegla Rumunija v vojno. Spočetka je imela Rumunija nekaj uspehov, pozneje pa so zavzele združene armade Avstrijcev, Nemcev, Bulgarov in Turkov celo Vlaško in potisnile rumunsko armado v Moldavsko. Sklenjen je bil začasni mir. A revolucija v Rusiji in splošni polom Avstrije ter Nemčije ste omogočili Rumunom dosego vseh njihovih nacionalnih želj in zahtev. Tako je nastala pri končnih mirovnih pogodbah l. 1919 sedanja velika Rumunija z ozemljem 295 tisoč kilometrov in 17 milijoni prebivalcev.

Volitve v angleški parlament.

Dne 30. maja se vrše na Angleškem parlamentarne volitve, za katere se zanima iz več ko enega razloga cela Evropa, da, lahko bi rekli, cel svet. Kajti Angleška je poleg Francije v Evropi in poleg Amerike na celi zemlji ena od najvažnejših in najvplivnejših vesil.

Pri zadnjih volitvah, ki so se vršile pred 4 in pol leti na Angleškem, so zmagali konservativci. Znali so spretno izrabiti nek, še dandanes skrivnostno oklic rusk. komunista Zinovjeva, naslovljenega na angleško delavstvo. Ker je Anglež človek reda in mira, ne obsoja ničesar bolj ko komunistične metode političnega boja in tako je angleška delavska stranka, da si nima s komunisti ničesar opraviti in je za dobršen del konservativnejša ko naši socialisti, propadla, dasi je bila na vladni in je imela s svojo pametno zunanjepolitično in gospodarsko politiko precej upa na zmago. — Konservativci so dobili pri volitvah dne 29. oktobra 1924 večino 200 glasov nad socialisti in liberalci. Od 615

mandatov so jih imeli konservativci v parlamentu še sedaj 406, dasi so bili pri naknadnih volitvah ponovno tepeni, sedaj od laburistov (delavcev), sedaj od liberalcev. Opozicija je štela le 209 poslancev, od teh 164 laburistov in 45 liberalcev.

V Angliji se bje sedaj ogromen volilni boj z vsomi tehničnimi pripomočki našega časa, kakor z radijem, filmom in dr. Po računih angleških »Wahlmacherjev« je položaj sedaj ta, da je dvomljivo, če bodo konservativci sploh obdržali večino, ki bi znašala vsaj 100 glasov nad delavci in liberalci; danes se tudi pri njih kaže neka negotovost in govore samo o kakih 35 glasovih večini.

Vkljub temu pa je situacija vsaj za volitve ugodnejša za konservativce nego za nasprotnike, ker ni med temi ali pravzaprav med tema nobene enotnosti. Delavci in liberalci ne nastopajo v volilnem boju skupno, temveč drug proti drugemu. To je važno, ker na Angleškem ni volitev po listah za cele pokrajine, temveč volitve po okrajih; kdor dobi relativno večino, je zmagal. Nasprotja med delavci in liberalci so celo tako velika, da po izjavi Lloyd Georgesa niti ni misliti na

kako koalicijsko vlado delavcev in liberalcev.

V tem položaju je verjetno, da ne doseže absolutne večine nobena od teh treh skupin. Siguren račun ni mogoč, ker je dala »Flappers bill« skoraj 5 milijonom ženskam več volilno pravico (ženskih volilcev je sedaj sploh za okroglo eden milijon več ko moških). Dasi volilke navadno ne odločujejo same, temveč se ravnaajo po splošnem političnem razpoloženju moških, vendar kaka presenečenja niso izključena.

Ako pa ne bode imela nobena stranka absolutne večine, bode položaj v angleški notranji politiki precej zmotan. Koalicija med liberalci in delavci prejkotne ne bode mogoča, vsaj po dogodkih volilnega boja ne. Koalicija med konservativci in liberalci ni izključena, pravijo, vendar pa le na ta način, da se umakne desno krilo konservativcev, sestoječe p o večini iz visokega plemstva. S silno inicijativnim, da, diktatorskim Lloydom Georgesom pa je težko delati, kar že vedo konservativci iz prejšnjih časov. Tudi se zdi, da bi ta mož sam najraje ostal s svojo stranko v sredini in bi odločeval sedaj na levo, sedaj na desno in bi bil na ta način odločilni činitelj na Angleškem.

Ta volilni boj se suče v glavnem okrog vprašanja, kako obvladati ogromno brezposelnost, ki vlada na Angleškem in ki povzroča vsem odgovornim činiteljem težke skrbi. S tem vprašanjem v zvezi je seveda vprašanje zunanje politike. Angleška trgovina in industrija morata doseči stari svoj razvoj. A to je mogoče le, ako vladajo v Evropi in po celem svetu normalne razmere, globok mir, ki pospešuje razvoj gospodarstva in kulture. S tem je začrtana bodoča angleška zunanja politika: proti vsakršnim političnim avanturam in nasilnostim, ki vodijo do bojev, za izravnanje nasprotij, za prijateljstvo in mir. In na taki politiki smo zelo zainteresirani tudi mi Jugoslovani.

Razne politične in druge novice.

Kraljeva rodbina došla na Bled.
Včeraj zjutraj ob 8. je potovala skozi Ljubljano Nj. Vel. kraljica Marija z

Oče Kondelik in ženin Vejevvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

58

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Mojster Kondelik jo je gledal nekaj časa, toda ko je videl, da je žena kakor nema, je obrnil glavo in je ni več vprašal. Saj je vedel, da počni — vedel je iz skušnje — in gotovo prej, ko pride Vejevvara. Najbrže je kaka ženska zadeva!

Danes niso čakali niti z večerjo na Vejevvaro. Katinka je imela nalogo, da bi pospešila s cmoki z jajcem, in kakor hitro je bilo gotovo, je silila soproga k večerji. Vejevvara ne sme biti danes priča nobene take rodbinske zaupnosti, kakor je večerja. Vejevvara mora stati na najresnejšem stališču, mora priti pred sodni stol.

Tudi ta naglica z večerjo je bila gospodu Kondeliku sumljiva, toda zinil ni besedice. Požiral je hitro cmoke, hrustal potem običajni dve redkvi in že mu je vzela gospa iz pod rok krožnik, vilice in nož — komaj je pojedel.

»Kaj pa danes tako drvite!« se je namrgodil mojster, ki so ga vse te tajnosti naenkrat zdražile. »In kje je pivo?«

To se je zakasnilo. Ker je Katinka skrbela za večerjo, ni mogla iti prej k Pokornim. Toda sedaj je prisopihala in je podala z vrčem gospej Kondelikovi tudi belo kuverto.

»To pisemce bi morala dati hišnica takoj zvečer — prinesel ga je sluga — toda pozabila je na to. Sedaj mi je spodaj dala — naj odpustijo, je rekla.«

Gospa je raztrgala kuverto — bila je vizitka Vejevvarova s par vrsticami na robu. Naznanjal je kar najvjudnejše, da ima zelo važen opravke, ki ga morda zadrži do pozne ure. Prosil je za odpuščanje, ako ne bo mogel priti.

To se je še manjkalo! Gospa Kondelikova je bila prepričana, da se opravičilo tiče stvari z gospo Mukšnablove, da Vejevvara ve, kaj se je zgodilo, da ima slabo vest in da se hoče ogniti odgovornosti. Danes se je opravičil, jutri morda ne pride tudi brez vsakega opravičila — in konec, konec vsega.

Vejevvarovo opravičilo je spravilo gospo Kondelikovo popolnoma iz ravnotežja. Bilo je čudno, da je ta žena, ki je tako trdno zaupala Vejevvari, ki ga je naravnost nosila, gladila mu pot in vse male neprijetnosti neutrudno odpravljala, tako hitro izgubila zaupanje svoje do njega. Seveda — vzrok je bil zelo, zelo tehten. Pojav gospe Mukšnablove, obdolžitev, ki jo je izgovorila, gotovost, s katero je to napravila — vse to je učinkovalo na raz-

burjene misli gospe Kondelikove, da je izgubila vso oporo. Bila je ranjena na najbolj občutljivem mestu, njenege srca in čistizelnosti se je to tikalo. Vsega bi se bila nadejala, toda da bi bil lahko preprečen od zapeljavnega dekleta, da bi grozil škandal nji in Pepici — ne, ta misel jo je spravila popolnoma iz ravnotežja. Kdo bi mogel slutiti v njem . . . !

Ko je prebrala listek, se ni več obotavljala. Podala ga je soprogu, namignila Pepici, da naj gre v kuhinjo in je spregovorila resno, strogo:

»Preberi tole — potem pa ti nekaj povem . . .«

Kondelik je prebral in uprl na ženo vprašujoč pogled:

»No?«

Gospa je sedla, gledala nekaj časa moža, da bi ga pripravila, potem pa mu je naslikala prihod gospe Mukšnablove in izpovedala zaupljivo vsebino pogovora. Nji v čast se mora povedati, da se ni oddaljila od resnice tudi v najmanjšem. Ničesar ni povečala, ničesar pretiravala, toda glas njen je zvenel trpko. Na tem se je spoznalo, kako sodi o stvari.

Gospod Kondelik je potrpežljivo poslušal, tiho kadil svojo smodko in je pustil, da je žena vse povedala. Ko je končala, je rekel naglo:

»Zakaj nisi vrgla babe ven?«

Tega gospa ni pričakovala.

»To je vse, Kondelik, kar hočeš odgovoriti?« je spregovorila očitajoče.

»Kako naj bi jo metala ven, ko nisem

vedela, kaj hoče. Da bi mi napravila škandal v hiši. Ali ni bolje, da nam je povedala vse prej, dokler še ni prepozno? Ali bi ti bilo ljubše, da bi nam napravila sramoto pred oltarjem . . . ?«

»Potem bi jo dali zapreti«, je odgovoril odločno gospod Kondelik.

»Veš, Kondelik, v takih zadevah ne zadostuje niti policija! Zapreti, zapreti! Toda škandal bi bil že tu in najino dete bi bilo morda do smrti nesrečno. Ali tako govoriš kot oče? Ali ni tvoja dolžnost, da zaslišiš Vejevvaro, da se opraviči — ako se more sploh opravičiti . . .«

»Vidiš — ni prišel!« je trpko zaklicala gospa. »Ni prišel — zavohal je — morda je bila tudi pri njem, da bi se spomnil na svojo prvo dolžnost. Kdo bi si bil od njega kaj takega mislil. Od Vejevvara, ki je nosil srce na krožniku! Za Boga, niti verjeti ne morem tega — in to uboge dekle, srce ji je hotelo počiti . . .«

»Ali je bila zraven?«

»Ne«, je odgovorila gospa. »Toda jaz sem ji to povedala.«

»Napravila si lepo neumnost!« je rekel očitajoče gospod Kondelik. »Takele stvari se ne pravijo nevestam! Ali nisi mogla počakati, da pridem jaz ali Vejevvara?«

»Imaš prav, mož«, je potrdila potrto gospa, »mene je tudi potem jezilo. Toda sedaj se ne gre za to — enkrat se ji je moralo to povedati — je vsaj konec. Toda kaj sedaj? Vejevvara ni prišel in to je sumljivo, to je skoro

obema kraljevskima princema ter rod bino princa Pavla na Bled. Tam je pripravilo prebivalstvo visokim gostom kar najpriskrnejši sprejem.

Konferenca male antante se vrši v Beogradu od 20. do 22. maja. Udeležita se je rumunski zunanji minister Mironescu in češki zunanji minister dr. Beneš. Po konferenci se odpeljeta oba zavezniška zunanja ministra v spremstvu dr. Kumanudija preko zapadne Srbije v Sarajevo in v Dubrovnik, kjer se gospodje razidejo.

Kontrola izvoza poljskih pridevkov. V sredo se je vršila v ministrstvu trgovine konferenca, ki je sklepala o načrtu okvirnega zakona glede kontrole izvoza poljskih pridevkov. Konferenca so se udeležili le odposlanci posameznih trgovskih zbornic iz cele države. Določilo se je v glavnem, da naj pride pod kontrole izvoz vseh vrst žita, svežega in predelanega sadja in povrtnine, konoplje in opija. S kontrolo izvoza teh predmetov se hoče doseči boljšo kakovost tega blaga, da ne bode iz inozemstva neprestanih pritožb o nesolidnosti naše izvozne trgovine.

Domače vesti.

d Zgradba nove porodnišnice v Celju. Veliki župan mariborske oblasti je razpisal za četrtek 16. maja komisijonelni ogled in razpravo v svrhu stavbnega dovoljenja za zgradbo nove porodnišnice v Celju. To vest bo ne le mesto Celje, temveč ves široki okoliš pozdravil gotovo v največjim veseljem, saj je nova porodnišnica v Celju nujno potrebna. Stala bode na zemljišču, ki ga je v to svrhu prodala mestna občina celjska javni bolnici v Celju med glavnim poslopljem bolnice, izolirnico in Benjamin Ipavčevu ulico nasproti nekdanji tovarni »Cinal«.

d Materinski dan se je obhajal včeraj na skromen način tudi v Celju. Dopoldne so prodajale gospodične po mestu cvetlice, od 11. do 12. je bil v metnem vrtu promenadni koncert, popoldne pa izredno lepa otroška prireditev v Mestnem gledališču. Otvorila jo je s krasnim nagovorom gospa Marica dr. Sernečeva, na to pa so se vrstile pevske in deklamacijske točke. Deklamacijske točke je opravil naš naraščaj iz mestne osnovne šole, mala ljuba Danica Križeva, koraižen Vekoslav Kobe, izredno dobra deklamatorica Hedvika Loibnerjeva in malo preth Milko Saveli. Učenci in učenke meščanske šole pod vodstvom gđe. Lovrečeve in Peca Šegula so posamič in skupno izvrstno nastopili, rajalne igre dijakinj realne gimnazije in učenk mestne osnovne šole bi vsled

dokaz, da je kriv. Jutri pojdi k njemu, zgovoriš se z njim — in ako je to resnica — potem mu ni treba več hoditi k nam . . . To mu reci. Kondelik, to mu povej . . . In zaslišati ga moriš . . .

Gospa ni dokončala. Zunaj je zapel zvonček, vrata so zaškripala in v kuhinji se je začul znani, boječi, vljudni pozdrav — Vejvarov.

»Tukaj ga imaš«, je zaklical mojster. »Zasliši ga sama!«

»Ne, Kondelik«, se je branila gospa, ki je vsa zardela vsled tega nepričakovane prihoda. »Ti si oče, ti začni!«

Bila je tako prepričana, da Vejvara ne pride, da jo je njegov prihod dobil nepripravljeno in jo do dobrega zmešal.

»Pojdite — pojdite naprej, Vejvara«, se je oglašil iz kuhinje tresoči se glas Pepičin. »Tako pridem . . .«

»Potrkalo je na vrata. Vejvara je vstopil.

Gospa Kondelikova je popoldne sklenila: ako pride Vejvara in ko bo hotel prijeti njeno roko, mu jo odtegne in mu reče ledeno: Sedite, prosim, gospod Vejvara! — toda ko se je pokazal sedaj njegov mirni obraz, z onim spoštljivim, udanim izrazom, in ko je tako mehko prijel njeno desnico in se sklonil, da jo poljubi, je stala kakor prikovana, ni mu mogla iztrgati roke in je rekla v zadregi:

»Pozdravljam vas — mi vas že nismo več pričakovali — sedite, sedite . . .«

njihove gracijoznosti gledal človek ure in ure. Gdč. Nini Trdinovi kot voditeljici vsa čast in priznanje! Živi sliki ste bili prisrčni in ganljivi. G. abs. iur. Miro Modic je zapel tri solospve, gosp. ravn. Sancin pa je podal ob spremstvu svoje gospe, Mirce Sancinove dva komada na goslih. Bila je to lepa in pomenljiva prireditev, ki je zapustila ravno v srcih naše mladine neizbrisen spomin. Gledališče je bilo nabitno polno mladine in odraslih, osobito naših mater. Prisrčna zahvala damam prirediteljicam in Kolu jugoslovanskih sester in vsem sotrudnicam ter sotrudnikom iz vrst učiteljstva!

d Celjsko mestno gledališče. Opretni predstavi mariborskega Narodnega gledališča se vršite že v nedeljo 26. in ne šele v četrtek 30. maja. Popoldne ob 4. se poje zelo zabavni Leharjev »Grof luksemburški«, zvečer ob 20. pa melodična Nedbalova »Poljska kri«. Priporočamo, da si občinstvo pravočasno zagotovi vstopnice, ker je računati s tem, da bodeta obe predstavi razprodani.

d Novi vozni red stopi v veljavo v noči med 14. in 15. majem. Kar se tiče najvažnejših vlakov na progah našega okoliša, zlasti potniških, ni veliko sprememb. Kar se pa Celja samega tiče, bode vzbudila veliko nevoljo zlasti opustitev popoldanskega tkzv. šolskega vlaka, ki je vozil doslej okrog pol dveh iz Celja do Trbovelj in je imel tudi pripravno zvezo z Zagrebom. Nerazumljivo nam je, da niso merodajni krogi upoštevali važnosti tega vlaka, ki omogoča, ali vsaj lajša študij stotinam otrok iz laškega sreza in tudi iz Radeč ter okolice na meščanskih šolah in gimnaziji v Celju. Kajti sedaj bodo čakali vsi ti učenci in učenke v Celju do tričetrt na 4. popoldne, ko jih bo vzel seboj redni potniški vlak iz Maribora.

»Ampak danes jih boste slišali Vejvara«, je zaklical Kondelik brez uvoda.

»Sedite, Vejvara, in nam povejte sedaj, kaj imate s to Mukšnablico in njeno hčerjo . . .«

Vejvara je osupnil in je gledal sedaj Kondelika sedaj gospo Kondeliko in nehote se je ozrl k vratom kuhinje. Zdelo se mu je, da sedaj razume pozdrav svoje neveste.

»Kondelik«, je rekla polglasno gospa, ki si je predstavljala drugačen začetek.

»No, čemu pa dolg predgovor, žena!« je menil mojster. »Jaz nisem prijatelj velikih polemik. Da bodele vedeli, bila je tu neka baba z njeno hčerjo . . . kako se že ona punca imenuje, hitro! — prišla je in nam pripovedovala čudne stvari. Kaj ste napravili?«

Sedaj je bil Vejvara rdeč kakor rak. Prišlo je prehitro. Gospa Kondelikova je gledala uprto njegove ustnice.

»Razmerje, gospod?« je vzkliknil. »To je rekla?«

»Dragec, to je našlobudrala. Škoda, da nisem bil prisoten — in največja škoda, da niste bili vi zraven! Mati tukajle je vsa iz sebe in Pepica hodi kakor Grizelda. Kaj pa imate za vraga?«

»Razmerje, gospod?« je ponavljal Vejvara kakor v sanjah.

»Ona je povedala še več«, se je vmešala gospa Kondelikova, da bi bilo vse jasno, »ona je trdila, da ste z gosposodično Lotinko tako daleč, da niti ne morete iti z drugim dekletom pred oltar . . .«

Kje bodo čakali? Postaja se jih bo branila, ker čakalnice seveda ne pridobijo, če je v njih toliko žive mladine. Ali naj postopajo po mestu, parku itd. s praznim želodcom? Najboljše bi bilo, ako bi ostali v kakem prostoru šol samih, pod nadzorstvom, v razredu ali na vrtu. Druga rešitev je težko mogoča. — Odpadel je tudi nedeljski izletniški vlak v Savinjsko dolino, kar vzbuja toliko več nevolje, ker so n. pr. v Ljubljani ostali dose-danji izletniški vlaki. Sicer je to tudi krivda naših ožjih vplivnih krogov. Zakaj se ne zgane mestna občina celjska? Že radi svojega prebivalstva, ki prav rado hodi v bližnje in daljne naše planine.

d Radi uknitve popoldanskega šolskega vlaka Celje — Trbovlje na pravijo vse interesirane občine laškega sreza posebno prošnjo na prometno ministrstvo, da vlak ostane.

d Savinska podružnica SPD v Celju naznanja, da odpade na 14. maja t. l. določen izredni občni zbor.

d Krajevni šolski odbor za celjske osnovne in meščanske šole ima važno sejo ta petek, dne 17. maja kot običajno ob 6. uri zvečer v zbornici mestne osnovne šole.

d Akademski pevski zbor Univerze kralja Aleksandra I. v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 2. junija v veliki dvorani »Celjskega doma« ob 4. uri popoldne pevski koncert pod vodstvom cand. ing. g. Franceta Marolta. Spored obsega pesmi naših prvih skladateljev Adamiča, Deva, Kogejca, Lajovica, Pavčiča, Ravnika in pa nekaj narodnih pesmi. Solospve poje gosp. Marijan Rus. Zbor šteje 55 pevcev in je eden od najboljših v Sloveniji.

d SK »Ilirija« proti SK »Celju«. Včeraj se je na Glaziji odigrala prijateljska tekma med ljubljanskim sportnim klubom »Ilirija« in domačim klubom »Celjem« s prav »neprijateljskim« koncem. Kajti rezultat je bil 12 : 1 proti Celju. Vzrok temu deloma polzka tla, deloma morda sodnik, največ pa slaba izvežbanost in urnost Celjanov. Ali se naj v celjskem klubu trenira in doseže tudi kolikor mogoče stabilnost moštva — ali pa se naj tudi take prijateljske tekme s treniranimi klubi opuste. Za malo breanja in skakanja so tudi drugi klubi na razpolago.

d Koncert »Celjskega pevskega društva«, ki je bil določen na 1. junija t. l., je preložen na 8. junija t. l., ker bi se križal s koncertom Akademskega pevskega zbora univerze Kralja Aleksandra I. v Ljubljani, ki gre na pevsko turnejo v Maribor in v nemški Gradec ter priredi med potom tudi koncert v Celju.

d Celjski legijonarji! Te dni mineva 10 let, odkar smo v zvestem tovarštvu in v ljubezni do domače grude sodelovali pri osvoboditvi Koroške. To obletnico hočemo v kratkem na skromen način praznovati in se sestanemo v torek 21. maja t. l. ob 20. uri v rdeči sobi Narodnega doma v Celju, da določimo program proslave. — Maks Deček in dr. Er. Mejak.

d Velik promet na celjski postaji! Železniško ministrstvo je izdalo te dni statistično tabelo o prometu na posameznih postajah naše države. Zanimivo je, da stoji celjska postaja glede osebnega prometa na sedmem, glede balgovnega prometa pa na 17. mestu. Glede osebnega prometa izkazuje Celje za lansko leto 394.025 potnikov (neposredno pred njim Sombor s 457 tisoč 784 in Sarajevo 555.734 oseb; za Celjem pa stoji Osijek, Skoplje, Brod na Savi, Sušak, Novi Vrbas itd. Veliko večji Maribor je imel osebnega prometa komaj 644.497 oseb, a je še povrh obmejno mesto! Blagovnega prometa je imelo Celje 196.773 ton, dočim stoji tik pred njim Maribor s komaj 212.269 tonami, dočim ima Ljubljana 478.621 ton. Številke kažejo, kako važno prometno središče je relativno majhno naše mesto.

d Iz celjske policijske kronike. Po begel deček. V Celju so prijeli 8 do 10 let starega dečka, ki je rekel, da se piše Grmekov Anzek in da je pobegnil z doma, ker so z njim slabo ravnali. Doma da je v šmarski okolici. Fanta bodo poslali v domačo občino.

— Poskušaj samomor v zaporu. Prijeli so Marijeto K., rojeno l. 1906 v Dolu pri Borovnici, bojda šiviljo po poklicu, radi suma tajne prostitucije, ker si je že več dni brez posla ogledovala celjske ulice, odnosno pasante. Je pa tudi že od poprej v policijskih črnih bukva. Danes si je začela v zaporu trgati obleko in se je s škarjami suvala v prsi. Dobila je pa le male poškodbe. — P o m e s t n i h t r a v n i k i h na Lanovžu ni dovoljeno nabirati svinjske hrane. — P o s l e d i c e v i n o t o č e v. Na praznik so se vračali z nekega vinotoča na Miklavževem hribu ali iz Lise Anton Š. s svojo »življensko spremljevalko« Marijo K. in neki Ferdinand B. Bodi si vsled zlahtne celjske kopljice bodisi vsled vseobčih simpatij sta se Ferdinand in Marija domov grede poljubovala. Anton je od jeze odšel, pozneje pa se je premislil in se je vrnil, pri čemur je konstatiral, da se Ferdinand in Marija nista vrnila po normalni poti s hriba. Posledica: dvojob na savinjski brvi, pri čemur je zletel Antonov klobuk v vodo. Konec pred policijo. — S p r i j e l a s t a s e na Savinji dva sejalec peska in je pri tem T. udaril družega, češ da prodaja voz peska samo za 20 Din, kar je prepoceni. — N a j d b e. Najden je eden kanarček v Samostanski ulici, kateri je sedaj na stražnici; enega je pa našel Rafael Peric pred kapucinskim mostom; ima ga doma. Nadalje je najdena nova sportna čepica in zavojček z ženskim blagom in trakovi.

d Najvažnejša, četudi ne najnovejša vest je, da se perilo namoči čez noč v raztopini ŽENSKÉ HVALE, nato pa se izpere s SCHICHTOVIM TERPENINOVIM MILOM. — Varujte se ponaredb!

Poltresne sunke, vendar pa brez znatne škode, so občutili včeraj po vsej severni Italiji.

Reumatizem, trganje v kosteh, giht, išijas zdravi najuspešnejše **Rheus-nal pasta.** Dobiva se v vseh lekarnah. Proizvaja lekarna ARKO, Zagreb Ilica br. 12.

d Okrožno sodišče v Murski Soboti. Te dni se je mudila v Beogradu večja prekmurska deputacija, ki se je zglašila med drugim pri pravosodnem ministru dr. Srskiću in je prosila, naj se čimprej izvrši že zakonito določena ustanovitev okrožnega sodišča v Murski Soboti. Soboška občina je za sedež sodišča že kupila Szaparyjevo graščino sredi Sobote in je začelo graditi stanovanjsko hišo. Druga poslopja zgradi, ko prične tudi država z ustanovljanjem sodišča. Minister je obljubil, da bode stvar proučil.

d Razpisana mesta. V moški kaznilnici v Mariboru je razpisanih več mest pazniškega osebja, in sicer 10 mest paznikov zvančnikov, 3 mesta paznikov služiteljev in 1 do 8 mest paznikov dnevnicarjev. Lastnoročno pisane prošnje popolnoma zdravih reflektantov močne postave je treba vložiti do 26. t. m. pri kaznilniškem ravnateljstvu.

d O prvih čebelnih rojih v mariborski oblasti pišejo mariborski listi.

d Večje vlobe so poskušali neznan storilci po trgovinah okrog Ljutome-ra. V noči od 7. na 8. maj so vlomili pri trgovcu Rajhu v Cezanjevcih, kjer so odnesli raznega blaga za ceno 8.000 Din, dalje pri trgovcu Lovrenčiču v Križevcih, kjer jih je pa lastnik prepodil s strelji, ter pri Šijancu in Vrbnjaku v istem kraju, vendar pa brez uspeha.

d Redni glavni občni zbor Hmeljarskega društva za Slovenijo se vrši v nedeljo dne 26. maja ob pol 9. uri dop. v Roblekovi dvorani v Žalcu po običajnem dnevnem redu. Glasovalno in posvetovalno pravico imajo le po društvenem vodstvu legitimirani člani onih podružnic, kojih pravila je potrdil veliki župan. Vsi člani Hmelj. društva imajo pravico prisostovati glavni obč. zboru. Za slučaj nesklepčnosti se bode vršil pol ure pozneje glavni občni zbor pri vsakem številu navzočih delegatov.

d Smrtna nesreča pri vožnji z motorjem V petek, dne 11. maja se je vozil 28 letni trgovec Schober iz Maribora proti domu na Muto. Med potoma pa se je zvrnil in priletel na nekem ovinku tako nesrečno z glavo proti nekemu drevesu, da si je prebil lobanjo in dobil več drugih poškodb. Umril je preje, ko so ga pripeljali v bolnišnico. Nesreče pri motorskih vožnjah se letos izredno naglo množe.

d V Ptujju je umrla gospa Katarina Peteršič, roj. Šac, soproga znanega trgovca g. Peteršiča.

d V Meži pri Dravogradu je prodal znani veleposestnik g. Ivan Verdnik svoje veliko posestvo, obstoječe iz več kmetij, dveh žag, mlina, vile in raznih gospodarskih poslopij g. Ivanu G-atzerju.

d Priporočljiva cesta. Na cesti iz Guštanja v Dravograd so napadli te dni trije moški, oboroženi z batinami in noži avtomobil, v katerem se je vozil dravogradski kolodvorski restav-rater g. Komauer. K sreči jim ni uspelo, da bi avto ustavili ali močneje poškodovali. Neznane razbojnice išče sedaj orožništvo.

Modne čevlje

eleganca in kvalitete
le pri št. Strašek, Kovaška 1

d Blagajniške ure pri davčnih upravah. Radi nove organizacije finančne stroke, ki nalaga davčnim upravam izredno veliko internega uradnega dela, se je do nadaljnjega odredilo, da bodo trajale *izza dne 15. maja t. l.* blagajniške ure pri davčnih upravah le ob delavnikih in sicer samo dopoldne od 8. do 12. ure. Strankam se priporoča, da se v čim večji izmeri poslužujejo plačevanja raznih davčnin v poštnem čekovnem prometu in to tembolj, ker bodo pri vsakem poštnem uradu poštne položnice na razpolago. *Na hrblu poštne položnice pa naj vedno označijo namen plačila.*

d Prvovrstna in sigurno kaljiva semena vseh vrst, poljska kot vrtna se dobe pri tvrdki Anton Fazarinc, Celje.

d Sprehod v parku ni nikoli prijeten, če ste prej imeli težko delo ali če vas še čaka. — Ako jemljete za pranje perila SCHICHTov »RADION«, bo pranje za vas zabava.

d Novi vozni red za poštne avtomobile stopi s 15. majem t. l. v veljavo. Isti kaže za Zg. Savinjsko dolino lep napredek, ker upošteva v izdatni meri tujski promet in turistiko. Poštni avto vozi vsaki dan ob 9. uri iz postaje Šmartno na Paki in pride v Solčavo ob 11.35, nazaj pa vozi ob 15.15 in ima v Šmartnem priključek k vlaku ob 17.57; razun tega odhaja ob ponedeljkih, sobotah in dnevih pred prazniki iz Šmartnega ob 17. uri (prihod v Solčavo ob 19.30), nazaj iz Solčave pa ob ponedeljkih, torkih in dnevih pred prazniki ob 3.45 zjutraj k vlaku ob 6.06, ob nedeljah in praznikih pa še ob 5.55 zj. čez Gornjiograd in Zadreško dolino v Šmartno (prihod ob 8.27). Voznina v Luče 35, v Solčavo 45 Din. Vlaki zj. ob 4. uri in zvečer nazaj v Celje ob 22. uri ne bodo vozili.

d Trgovinska pogodba s Francosko stopi v veljavo 15. t. m. neglede na manjkajočo odobritev v francoskem parlamentu, do katere ne bode prišlo tako hitro.

d Izplačevanje potnim državnim zdravnikom in sploh uslužbencem sanitetne stroke za čas od 31. marca 1926 do 31. marca 1928 se bode pričelo te dni.

d Odkritje spomenika. V Nišu je bil včeraj odkrit spomenik angleškim vojakom, kateri so padli v svetovni vojni. Odkritja so se udeležili trije naši ministri, dr. Srskić, dr. Mažuranić in dr. Šverljuga.

d Točo so imeli včeraj v Sarajevu in okolici. Po silnem dežju je začela ob 1. padati toča, ki je pobelila cesto in napravila po raznih nasadih v mestu in okolici znatno škodo.

d Popravila gramofonov izvršuje Anton Lečnik, Celje, Glavni trg. 333

Dr. E. Mejak:

Celjska legija do rovoljcev na Koroškem.

(Spominska črtica ob desetletnici koroških osvobodilnih bojev.)

(Dalje.)

Določili so se poveljniki tem stražam in so se vse 4 straže, zaznamovane od desnega na levo krilo s številko 1—4, postavile še isti dan in sicer: straža št. 1 na koti 1.075 južno od Staknet vrha (poveljnik praporščak Franjo Seručar), straža št. 2 na koti 1.457 severo-zahodno Kameni vrh (poveljnik podpor. Leopold Šparhagl), straža št. 3 na koti 1.394 jugovzhodno od Grebena (poveljnik četov. Ervin Mejak) in straža št. 4 na koti 1.320 južno od črte Koprivnica—Črna (poveljnik podpor. Lujo Čančer). Nastanili smo se pri kmetih v bližini označenih postojank. S poveljstvom legije smo bili v zvezi potom ordonance, ki so prinašale stražam tudi dnevno prehrano.

Na tem mestu naj povdarjam, da so te ordonance, ki so prehodile vsak dan dolgo, težavno pot s hribov v Ljubno ozir. v Luče in bile nazajgrede obremenjene s provijantom in pošto za straže, opravljale izredno težko in trudapolno službo, vendar to z največjo požrtvovalnostjo in potrpežljivostjo. Za mojo stražo je vršil to službo takratni osmošolec leg. Stanko Modic iz Celja, ki je dokazal, da z amore človek s trdno voljo in z ljubeznijo do stvari včasih nadomestiti manjkajoče telesne sile in premagati tudi največje ovire.

Sovražne patrolje so gotovo zvedele o naših stalnih postojankah, ker po 18. maju ni bilo več slišati, da bi še prihajale čez mejo in da bi ropale pri kmetih.

Od raznih strani so se zglaševali pri nas kmetje in se nam zahvaljevali za zaščito ter se nam stavliali na razpolago za vodnike in izvidnike. Zvezo med seboj, z levo in desno skupino naših sosednjih čet smo trdno držali, sigurnost na štajerski strani meje je bila dana. Sedaj smo se začeli previdno spuščati čez mejo na Koroško, v glavnem zato, da doženemo sovražne

„Mi se mnogo izprehajamo,“

pravi mlada gospa Mica. „Časa imamo dosti, pa tudi gospodinjstvo me preveč ne utruja, ker peremo tako, da vzamemo RADION, ki pere sam.“

Varuje perilo!

postojanke in njih moč, da reknos-ciramo pota in ceste in zvemo za razpoloženje prebivalstva na Koroškem. V to svrhu smo neumorno patroljirali, počitka je bilo v teh dneh prav malo, ker smo morali tudi ponoči biti v stalni pripravljenosti, da nas sovražnik ne iznenadi. Le na koroškem ozemlju smo odslej trčili ob sovražne patrolje, ki so se nas pa tudi sedaj izogibale, tako da ni prišlo tudi v tem času do nikakih prask z njimi. To strahopetno izogibanje sovražnika je našo samozavest še bolj povzdignilo in smo si že silno želeli, da bi vendar prišlo enkrat do bojev. Trpeli smo v tem času, zlasti ponoči, vsled občutnega mraza v gorah, kjer je še ležalo na več mestih precej snega. Manjkalo nam je toplih odev, tudi naša obleka je bila precej pomanjkljiva, čevlji pa so vsled težke hoje po gorskem terenu pri marsikomur začeli že pokazovati luknje. Dnevno smo prosili naše poveljstvo za odpomoč. Tako piše v tem času podpor. Šparhagl na poveljstvo: »Vse to, namreč odeje, čevlje in nekaj obleke nam preskrbite, pa Vam preobrnemo cel svet, kajti dobre volje je tu dovolj!« Po ponovnih urgencah je naše poveljstvo doseglo, da smo sprejeli iz Celja najpotrebnejši material in tako smo vsaj malo odpomogli najhujši sili.

Naše straže so dobile tudi vsaka svojo mitraljezo in potrebno municijo, ročne granate ter telefonski material. Telefonske zveze med stražami in z Ljubnim pa nismo več mogli urediti, ker smo prej odšli naprej preko meje, kamor nas je itak že gnalo srce od prvega dne našega prihoda tu sem na mejo.

Čisto enolično kot malo zgoraj popisano pa vendar niso minili dnevi do našega pohoda naprej. Dne 21. maja sta moja in Čančerjeva straža skupno

patroljirali po Koroškem. Bližali smo se Črni in pri tem zadeli ob močno sovražno predstražo, ki se je vgnjezdila z eno mitraljezo pri Cvelberju (Zwölfer) pred Črno. Trajalo je le nekaj sekund, vse telefonske naprave smo prerežali in že se je pričelo težko zaželjeno pokanje na obeh straneh, sovražna mitraljeza je tudi takoj stopila v akcijo. S podporočnikom Čančerjem sva se približala vratom in sprednjemu oknu Cvelberjeve hiše, od koder so streljali Avstrijci z mitraljezo, in sva metala skozi okno in vrata ročne granate. Nekaj sovražnikovih mož je prihitelo skozi vrata in hotelo ubežati preko kamenitih stopnic iz hiše, ki je bila vsa v dimu vsled eksplozije naših v sobo in v vežo vrženih ročnih granat. Eden teh mož je obležal na stopnicah pod vratni mrtev, drugi ob plotu nedaleč vstran od stopnic, ostali pa so gotovo ranjeni ušli v gozd in od tam v Črno. Večina predstraže je ostala v hiši in kakor smo pozneje zvedeli od domačinov, je imel sovražnik 4 mrtve in 7 ranjenih.

Mimogrede bode omenjeno, da je ta dan čakala v tej hiši domača gospodinja poroda in si lahko predstavljamo, kako prijeten ji je moral biti naš hrušč.

Velikanski hrušč in več kot polurno oglušujoče pokanje je medtem že spravilo na noge okrog 150 moč broječo sovražno posadko z več mitraljezami v Črni, ki je prihajala svojim na pomoč v več strelnih vrstah. Pred to veliko premočjo smo se seveda umaknili v hribe nazaj proti meji, kamor so nas dalje časa Avstrijci zasledovali in streljali za nami. Na naši strani je bil lahko ranjen v desno roko desetnik Ivan Teržan. Ranjenega pa so ujeli Avstrijci leg. Ivana Šribarja, ki so ga našli za neko skalo blizu hiše nezavestnega. Šribarja so gnali poz-

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 75.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 9.000.000.—

== v Celju ==

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

neje uklenjenega v Črno, kjer so ga prepevali in zasramovali. nato pa internirali v Spittal am See, odkoder pa je ušel v Čehoslovaško in je bil od tam po jugoslov. konzulatu spravljen nazaj v domovino.

Ta naš pohod in praska pri Cvelberju nam je prinesla mnogo koristi. Zvedeli smo neposredno in z vso zanesljivostjo za moč in stanje sovražnih postojank, spoznali vse dohode proti Črni, uničili vse telefonske naprave iz Črne ven proti meji, videli in čitali pozive koroške vlade, s katerimi je ta klicala vse sposobne moške k vojakom ter sprejeli pri kmetih med potjo vesti, ki so bile za nas važne in zanimive. Sovražnik je bil brez živeža, preživljal se je le od nasilno pri kmetih rekvirirane hrane, iz rudnika v Mežici so izvažali Avstrijci nepretrgoma svinec v notranjost Avstrije, Slovence preganjajo in mučijo, rudarji so se upirali stopiti med trupe koroške vlade, iz Črne in Mežice so se izseljevale nemške in nemškutarke rodbine, pobeglim Slovincem pa so nasilno otvarjali stanovanja, jim razbijali pohištvo in odvažali dragočnosti.

Avstrijci so takoj drugi dan izpraznili Cvelberjevo hišo in to svojo stražo sploh opustili, o čemur smo se par dni nato, ko smo na dan naše ofenzive hoteli tod mimo, sami prepričali.

Ostali dnevi do 27. maja so minuli brez posebnih dogodkov, v znamenju priprav na napad in pohod jugoslovanskih čet na Koroško.

Izpopolnila se je naša oprema, sprejeli smo rezervno hrano, večje množine municije za puške in mitraljeze in jeklene čelade, okrog pobarvane s 4 cm širokim črnim pasom, da se tako razlikujejo od avstrijskih čelad. Izdali so se bojni klici našim edinicam, moštvo se je dalo potreben pouk o določilih vojne službe, ponovno se je točno rekognosciralo in skiciralo vse komunikacije, ki vodijo v Koroško, nabrano gradivo pa se je takoj poslalo poveljstvu. Ko so prišle od poveljstva iz Šoštanja končno tudi navodila glede transportiranja ranjencev in se je odredilo strogo pripravljenost ter pozvalo vse borce na vestno in zvesto izpolnjevanje vojaške dolžnosti, smo vedeli, da stojimo že tik pred našim celofrontnim napadom na trupe koroške vlade in pohodom na Koroško. Naša radostna nervoznost se je dvigala od ure do ure.

Pribežalo je 26. maja čez Belo peč (1424 m) k moji straži več rudarjev iz Črne in pripovedovali so, da so pobegnili, ker bi morali do 31. maja k vojakom, koroška vlada namreč kliče vse moške pod orožje, ker se silno boji jugosl. ofenzive.

Štefan Strašek

čevljarica delavnica, Celje, Kovaška ulica. Ustanovljena 1. III. 1875. Priporoča svojo veliko zalogo tovarniških čevljev in čevljev lastnega izdelka. Oddaja pod lastno ceno več tucatov polčevljev št. 35 — 38 in to od 100 do 150 Din. — Priporoča se gg. učiteljem in uradnikom. Naročila po meri. Popravila točna. Oddaja tudi na obroke brez zvišanja cene. Ravncar dospeli ortopedski čevlji za bolne noge (ploščnate noge) itd. Razpošilja tudi po pošti.

Prvovrstnega krajevne

zastopnik a

za Celje in okolico, išče po ugodnih pogojih Prva južnoštajerska vinarška zadruga v Celju. 2 1

Ivan Ballon — pionir slovenskega novega vinarstva.

Ko poletimo o prvem slovenskem vinarskem kongresu v slikovito Sotlško dolino, na divno, solnčno Bizeljsko, bi bilo nevhvalno, ako se ne bi spomnili njega vrlega sinu, Ivana Ballona, katerega je dala usoda svojemu kraju in našemu dobremu kmečkemu narodu o pravem času, postavil ga na pravo mesto v za naše pridne vinarje najbolj kritičnih časih.

Trsna uš — skupno z zloalasnopronosporo — je takrat skoraj na mah udušila vse nekdanje, pristno domače, pristno slovensko veselje po naših ljubkih gorica, da ej svet obupaval. Ivan Ballon in njegov ter naš nepozabni prijatelj in tovariš Ivan Belle sta pripravila in ustvarila temelje za novo vinogradništvo v današnji Sloveniji z izhodiščem baš na Bizeljskem. Toda ugrabila nam je kruta smrt oba mnogo, mnogo prerano. Kako bi nam mogla šele danes koristiti s svojimi bogatimi življenjskimi izkušnjami, katerih nam ne nudi nobena. še tako lepo pisana knjiga sveta!

Danes pa sledimo nekoliko življenju in strokovnemu udejstvovanju bizeljskega sinu, Ivana Ballona!

Ballon se je porodil 13. februarja 1862 v Stari vasi na Bizeljskem. Po maturi na višji realki v Ljubljani se je posvetil kmetijskemu študiju, posebej — saj rojen pod žlahtno vinsko trto — vinarstvu, in je absolviral glasoviti enološki in pomološki institut v Klosterneuburgu, kjer sta takrat delovala strokovnjaka svetovnega slovesa, Babo in Rathay, leta 1886. z odličnim uspehom.

Vrgel se je takoj na praktično delo na svoji lepi domačiji in na graščini v sosednih Pišecah. Že junija 1887 pa je bil pozvan v državno službo kot tehnični vodja javnih del proti trsni uši v Ptuj, kjer je bil do konca junija

1890. Prve državne poskusne nasade je Ballon ustanovil na Wibmerjevem posestvu blizu Zavrč v Halozah.

Medtem, v margu 1888. je položil na dunajski visoki šoli za kmetijstvo izpit učne sposobnosti za vinarstvo in sadjarstvo na kmetijskih šolah s prav dobrim uspehom. Značilno za takratne razmere je, da je izpraševalna komisija zapisala v zadevni zapisnik neverjetno konstatacijo o Ballonovi sposobnosti poučevanja samo v njegovem maternem jeziku, dasi je nemščino resnično najmanj tako dobro obvladal kakor slovenščino, za katere presojo dunajski gospodje vobče niso bili, ker sami trdni Nemci, niti najmanj kompetentni. S to klavzulo v sicer sijajnem dokumentu so Ballonu zlohotno in namerno onemogočili nastanitev na kaki štajerski kmetijski šoli, ker ni bilo nobene slovenske, niti dvojezične.

Sledilo je Ballonovo imenovanje s strani štajerske deželne uprave — po zaslugi dobrotvora, resnično plemenitega pišečkega graščaka barona Moscona — za provizoričnega vinarskega komisarja v zadevah trsne uši, a 1. junija 1893 je bil imenovan za definitivnega deželnega vinarskega komisarja kot deželni uradnik v Grazu. (Dalje prihodnjič.)

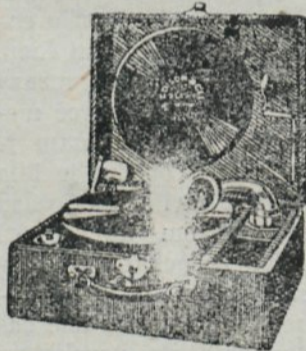
Sodarske pomočnike

sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu v hiši, Fr. Repič, sodarski mojster, Ljubljana, Trnovo. 1-2

Zahtevate-li

povsod v kavarnah, gostilnah, brivnicah in javnih lokalih

! „Novo Dobo“ !

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče «His Master's Voice» in «Columbia» katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Moderne tiskovine

vseh vrst: knjige, lepake, letake, pisemske glave, kuverte, vabila i. dr. Vam nudi v okusni izvedbi in po zmerni ceni

Zvezna tiskarna v Celju

Lastna knjigoveznica

Izvršuje vsa v njeno stroko spadajoča dela. Ljudske knjižnice imajo pri vezavi popust.

Stanovanje

z najmanje 3 sobami, kuhinjo in pri-tiklinami, se za takoj išče. Ponudbe: Celje, poštroležeče A. H. P.

išče se za takoj

stanovanje

obstoječe iz 2—3 sob s kuhinjo. Plača se dobro. Naslov v upravi.

Meblirano stanovanje

2 sob in kuhinje se išče za meseca julij in avgust za manjšo rodbino iz Avstrije v Celju odnosno na periferiji mesta. Ponudbe na naslov: J. Mejatsch, Črna Kaolin, Kamnik. 3 2

Perfektno kuharico

ki zna voditi celo gospodinjstvo, išče za takoj mlad zakonski par v Zagrebu. Pismene ponudbe na Publicitas, Zagreb, Gunduličeva ul. 11, pod »Za — 19693«.

Lepa enonadstropna hiša

z veliko delavnico, 7 sob, gospodarsko poslopje in hlev, 6 minut od kolo-dvora, se proda. Potem 15 minut od Celja, lepa vila, 7 sob, gospodarsko poslopje, velik vrt in 1 oral njive. Din 180.000.—. Realitetna pisarna, Celje, Dolgopolje 1.

iz vseh rudnikov prvovrsten dobavlja in dostavlja trgovina

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Gramofon (Edison)

še nov, se radi odhoda, takoj poceni proda. Pogleda se lahko v upravi lista.

Originalni francoski Eclair Vermorel je najboljša BRIZGALNA na svetu. Generalno zastopstvo: Barzel d. d., Subotica. Zahtevajte cenik! Dobi se lahko povsod!